

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 31Csp/420/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1617209440
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Žigo
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2019:1617209440.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, v konaní pred sudcom JUDr. Rastislavom Žigom, v právnej veci žalobcu: F. X., a.s., G.: XX XXX XXX, sídlom W. XX, XXX XX W., proti žalovaným: 1. U. O., narodená XX.XX.XXXX, bytom Na F. XXX/X, XXX XX N., 2. U. O., narodený XX.XX.XXXX, bytom na F. XXX/X, XXX XX N., o zaplatenie: 18.652,46 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 18.652,46Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% p.a. zo sumy 18.652,46 Eur od 29.06.2017 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd vo zvyšku žalobu zamietla.

III. Súd priznáva žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalovaným v 1. a 2. rade, ktorú sú povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne, o výške ktorej súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca doručil súdu dňa 04.12.2017 žalobu, ktorou sa domáhal voči žalovaným v 1. a 2. rade zaplatenia spoločne a nerozdielne sumy vo výške 18.652,46Eur spolu s 6,59% ročne úrokom za úver zo sumy 16.481,85Eur od 29.06.2017 do zaplatenia, 5,00% ročne úrokom z omeškania zo sumy 18.652,46 Eur od 29.06.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o stavebnom sporení č. 2410440 1 04 bola so žalovanými uzatvorená zmluva o medziúvere č. 2410440 9 05 a stavebnom spotrebiteľskom úvere č. 2410440 1 04 zo dňa 23.07.2012, v súlade s ktorou mal žalobca žalovaným a dlžníkovi P. naposledy bytom A. sumu 17.500Eur. Čerpanie prostriedkov medziúveru sa malo uskutočniť dňa 01.08.2012 vo výške 5634,81Eur, dňa 01.08.2012 vo výške 8365,19Eur, dňa 18.02.2013 vo výške 3370Eur, dňa 01.08.2012 na poplatok za spracovanie medziúveru vo výške 130EUR. Dlžník zomrel dňa 17.08.2014. Dedičmi po dlžníkovi - porúčiteľovi na základe právoplatného osvedčenia o dedičstve zo dňa 15.06.2015, č.k. 12 D 82/2015, Dnot 235/2015 sa stali žalovaní v 1. a 2. rade. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaní sa zaviazali do pridelenia cieľovej sumy splácať 6,59% ročne úroky medziúveru mesačnou splátkou vo výške 96,11Eur splatnou do 15 dňa v mesiaci, ktorá bola v zmysle čl. II časť Medziúver bod 1 a bod 3 zmluvy o úvere započítaná na dohodnuté 6,59% ročné úroky medziúveru. Suma poskytnutého medziúveru bola základom pre výpočet úrokov z medziúveru. V súlade s čl. II časť Medziúveru bod 1. Zmluvy o úvere žalovaní sa zaviazali platiť poplatok za poistenie typu A pravidelnými mesačnými platbami vo výške 7Eur a svojim podpisom potvrdili prijatie do poistenia ako poistená osoba. Žalovaní sa zároveň zaviazali do pridelenia cieľovej sumy vkladat' na účet stavebného sporenia pravidelné mesačné vklady vo výške 28Eur. Žalovaní sa v zmysle čl. II zmluvy o úvere, časť stavebný úver mali zaviazat' splácať stavebný úver vrátane úrokov vo výške 4,70% ročne pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 124,11Eur a súčasne platiť poplatok za poistenie

typu A pravidelnými mesačnými platbami vo výške 7Eur. Žalobca tvrdil, že žalovaní porušili zmluvne dohodnuté podmienky a medziúver prestali riadne a včas splácať. Listom zo dňa 11.05.2017 mal žalobca vyzvať žalovaných na doplatenie omeškaných splátok, pričom ich zároveň upozornil, že v prípade ak omeškané splátky nebudú doplatené, žalobca bude požadovať splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom. Nakoľko omeškané splátky nemali byť doplatené, žalobca mal dňa 28.06.2017 vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, žalobca v zmysle čl. VII. bod 9. Úverovej zmluvy zúčtoval nasporenú sumu vo výške 1018,15 Eur so sumou poskytnutého medziúveru vo výške 17.500Eur, čo predstavuje po započítaní sumu 16.481,85Eur (istina). Dlžná suma ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru podľa žalobcu predstavovala sumu 18.652,46Eur, pričom táto suma pozostávala z istiny 16.481,85Eur, z nezaplatených úrokov za úver vo výške 1957,61Eur, z nezaplatených poplatkov za poistné vo výške 28Eur a z nezaplatených poplatkov vo výške 185Eur.

2. Súd doručil žalovaným v 1. a 2. rade žalobu s prílohami, poučením o procesných právach a výzvou na vyjadrenie prostredníctvom polície dňa 29.07.2018. Žalovaní v 1. a 2. rade sa k žalobe písomne nevyjadrili.

3. Žalobca dňa 18.04.2019 doručil súdu písomné podanie, ktorým reagoval na výzvu súdu, či trvá na žalobe v časti uplatneného zmluvného úroku. Uvedol, že trvá na žalobe v časti úroku 6,59% ročne zo sumy 16.481,85 Eur od 29.06.2017 do zaplatenia. Argumentoval tým, že nárok na úrok za úver po splatnosti úveru nevylučuje žiadne ustanovenie právneho predpisu a povinnosť platiť úroky vyplýva z § 497 Obchodného zákonníka. Podľa žalobcu je účelom ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka poskytnúť veriteľovi právne prostriedky na jeho ochranu pre prípad omeškania dlžníka s plnením splátok, nie zhoršenie postavenia veriteľa. Úrok za úver až do vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov predpokladá aj § 27 ods. 12 zákona o bankách. Tvrdil, že by bolo nelogické a v rozpore s dobrými mravmi požadovať od dlžníka, ktorý neplní svoje zmluvné a zákonné povinnosti menej ako od toho, ktorý ich plní v súlade so zmluvnou o úvere.

4. Súd stanovil termín pojednávania na deň 03.07.2019, na ktorý riadne predvolal strany sporu. Žalobca svoju neúčast' na pojednávaní písomne ospravedlnil. Žalovaní v 1. a 2. rade svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnili, predvolanie na pojednávanie im bolo riadne doručené dňa 05.04.2019. Súd preto konal a rozhodol podľa § 180 CSP v neprítomnosti žalovaných v 1. a 2. rade .

5. Súd sa oboznámil so žalobou, vyjadrením žalobcu zo dňa 16.04.2019 a vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a to zmluvou o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere zo dňa 13.07.2012, oznámeniami o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 28.06.2017, doručenkami adresovanými žalovaným, upozornením na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo dňa 11.05.2017, osvedčením o dedičstve č. 12 D 82/2015 zo dňa 15.06.2015, Všeobecnými podmienkami pre stavebné sporenie pre fyzické osoby, výpisom z účtu stavebného sporenia, a zistil tento skutkový a právny stav.

6. Z predloženej zmluvy o medziúvere a stavebnom úvere - spotrebiteľskom úvere súd zistil, že zmluvnými stranami boli žalobca v pozícii veriteľa, P., narodená 21.07.1957 ako stavebný sporiteľ - dlžník a spoludlžníkmi boli žalovaní v 1. a 2. rade. V bode I zmluvy je uvedené, že na preklopenie obdobia do pridelenia cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení poskytne veriteľ dlžníkovi medziúver na základe uzatvorenej zmluvy o stavebnom sporení. Predmetom zmluvy je poskytnutie medziúveru pod číslom XXXXXXXX XX. vo výške 17.500Eur. Po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení, na základe ktorej bol medziúver poskytnutý a súčasne pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok ako aj Všeobecných podmienok pre stavebné sporenie pre fyzické osoby sa medziúver zúčtuje bez osobitnej dohody s nasporenou sumou na účte stavebného sporenia na stavebný úver pod č. 2410440 1 04 vo výške cca 10.820,84Eur. V zmluve boli následne v bode I uvedené základné podmienky a to : druh úveru : spotrebiteľský na dobu určitú, cieľová suma 17.500Eur, celková čiastka medziúveru/ stavebného spotrebiteľského úveru, ktorú musí dlžník splatiť 43.303,25Eur, výška mesačného vkladu na účet stavebného sporenia 28Eur, výška úrokovej sadzby 2% ročne, splatnosť vkladov stavebného sporenia mesačne, vždy k prvému dňu v mesiaci, úroková sadzba medziúveru fixná na dobu 5 rokov vo výške 6,59%, RPMN 7,57%, priemerná hodnota RPMN v SR 20,23%, výška mesačnej splátky úrokov z medziúveru vrátane poplatku za prijatie do poistenia 103,11Eur, splatnosť splátok medziúveru - mesačne, vždy k prvému dňu mesiaca, počet splátok z medziúveru do pridelenia CS - 211.

7. Upozornením na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 11.05.2017 žalobca upozornil žalovaných v 1. a 2. rade, že ak do 22.05.2017 neuhradia dlžné splátky, obdržia písomnou cestou informáciu o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru a dlh budú vymáhať formou súdneho exekútora alebo súdnou cestou. Výšku omeškaných splátok žalobca uviedol celkov v sume 875,70Eur.

8. Žalobca dňa 28.06.2017 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a túto skutočnosť oznámil žalovaným v 1. a 2. rade listom zo dňa 28.06.2017. Súčasne súdu preukázal predloženými doručenkami, že žalovaným v 1. a 2. rade bolo predmetné oznámenie riadne doručené do vlastných rúk 04.07.2017. V predmetnom oznámení žalobca uviedol, že dňa 23.07.2012 žalovaní uzatvorili so žalobcom zmluvu o medziúvere č. 2410440 9 05 a stavebnom spotrebiteľskom úvere č. 2410440 1 04. V zmysle zmluvy o úvere, resp. Všeobecných podmienok stavebného sporenia a úverov pre fyzické osoby je žalobca oprávnený jednostranne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere pred termínom konečnej splatnosti úveru, ak nastane niektorá zo skutočností uvedených v zmluve o úvere. Žalobca ďalej v oznámení uviedol, že ku dňu 28.06.2017 nastáva mimoriadna splatnosť celého úveru na základe zmluvy. Na základe uvedeného žiada vrátiť celú dlžnú sumu vrátane príslušenstva, ktorá k 28.06.2017 predstavuje sumu 18.652,46Eur.

9. Z osvedčenia o dedičstve č. 12 D 82/2015 zo dňa 15.06.2015 mal súd preukázané, že Magda Klasová dňa 17.08.2014 zomrela.

10. Zo Všeobecných podmienok pre stavebné sporenie pre fyzické osoby Prvej stavebnej sporiteľne, a.s. súd zistil, že podľa čl. XIX bodu 3 predmetných podmienok, ak nastanú skutočnosti uvedené v bode 2 tohto článku, je stavebná sporiteľňa oprávnená najmä b) jednostranne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie pohľadávky stavebne sporiteľne zo zmluvy o úvere pred termínom konečnej splatnosti úveru a stavebný sporiteľ je povinný splatiť pohľadávku stavebnej sporiteľne v lehote, ktorú ona určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti úveru. Podľa čl. XIX 2. Ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvnej dohody zo strany stavebného sporiteľa alebo ak je stavebný sporiteľ v omeškaní s viac než dvoma splátkami alebo jednou splátkou dlhšie ako 3 mesiace je stavebná sporiteľňa oprávnená postupovať v zmysle čl. 3 tohto článku.

11. Z výpisu z účtu zo zosplatneného úveru číslo zmluvy č. 2410440 9 05 súd zistil, že celková dlžná suma ku dňu zosplatnenia bola vo výške 18.652,46Eur pozostávajúca z nezaplatených úrokov do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru vo výške 1957,61Eur, poisťného 28Eur, nezaplatených poplatkov do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru 185Eur, istiny 16.481,85Eur.

12. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 502 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

14. Podľa § 4 písm. a) zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, stavebným sporiteľom môže byť fyzická osoba, ktorá uzatvorí so stavebnou sporiteľňou zmluvu o stavebnom sporení alebo v ktorej prospech je uzatvorená zmluva o stavebnom sporení.

15. Podľa § 7 ods. 3 zákona č. 310/1992 Z.b., zmluva o stavebnom úvere musí obsahovať a) identifikačné údaje o stavebnej sporiteľni a o stavebnom sporiteľovi najmenej v rozsahu údajov ustanovenom osobitnými predpismi, b) úrokovú sadzbu stavebného úveru, c) podmienky poskytnutia a splácania stavebného úveru, d) spôsob zabezpečenia pohľadávok zo stavebného úveru, e) podmienky, za ktorých možno vykonať prevod práv a povinností zo zmluvy o stavebnom úvere, f) podmienky, za ktorých možno odstúpiť od zmluvy o stavebnom úvere.

16. Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 310/1992 Zb., cieľová suma sa skladá: a) z vkladov od stavebného sporiteľa, b) úrokov, c) zo štátnej prémie, d) zo stavebného úveru, e) z iných zdrojov.

17. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľkou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

18. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

19. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

20. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

21. Podľa § 1 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľským úverom nie sú: písm. d) úver, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo

22. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca a žalovaní v 1. a 2. rade ako spoludlžníci spolu s dlžníčkou P., narodenou dňa 21.07.1957 uzatvorili zmluvu o medziúvere a stavebnom spotrebiteľskom úvere zo dňa 13.07.2012 na základe ktorej žalobca poskytol dlžníkovi úver v sume 17.500 Eur. Následne dlžníčka dňa 17.08.2014 zomrela a solidárne zostali zaviazaní z poskytnutého dlhu iba žalovaní v 1. a 2. rade ako jej spoludlžníci. Žalovaný v 2. rade po dlžníčke v zmysle dohody o vysporiadaní dedičstva dedil bez povinnosti vyplatiť ustupujúcich dedičov. Žalobca bol od uzavretia zmluvy v postavení dodávateľa a dlžník v postavení spotrebiteľa, predmetná zmluva o úvere je zároveň spotrebiteľskou zmluvou a na žalovaných v 1. a 2. rade je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľov, pretože pri jej uzavieraní nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka). Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočnosti, že tzv. spotrebiteľské zmluvy nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka, a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti).

23. Žalobca úver zosplatnil dňa 28.06.2017 po tom, ako žalovaní v 1. a 2. rade boli v omeškaní so splátkami úveru. Žalobca predtým riadne žalovaných v 1. a 2. rade upozornil, že ak dlžné splátky neuhradia, vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru. Súd mal výšku dlžnej sumy riadne preukázanú z výpisu z účtu stavebného sporenia. Žalovaní v 1. a 2. rade sa k žalobe písomne nevyjadrili, nárok žalobcu čo do základu a výšky nenamietali. Vzhľadom na uvedené sú žalovaní v 1. a 2. rade povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 18.652,46Eur.

24. Pokiaľ ide o zmluvný úrok 6,59 % ročne, ktorý uplatnil žalobca z nezaplatenej istiny vo výške 16.481,85Eur od 29.06.2017 do zaplatenia, súd v tejto časti žalobu zamietol. Je preukázané, že strany si dojednali zmluvný úrok 6,59 % ako fixný na dobu 5 rokov. Žalobca však v zmysle zmluvných dojednaní pristúpil k zosplatneniu celého úveru ku dňu 28.06.2017. Vychádzajúc z toho, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru podľa názoru súdu žalobcovi zmluvný úrok odo dňa účinkov zosplatnenia nepatrí. Súd pritom vychádza z uznesenia ÚS IV 476/2012 z 18.09.2012, v zmysle ktorého Ústavný súd SR odobril názor odvolacieho a prvostupňového súdu, podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania. Veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi stranami sporu. ÚS SR v citovanom odôvodnení konštatuje, že by namietané rozhodnutie bolo možné považovať za svojvoľné alebo zjavne

neodôvodnené, resp. že by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu. Navyše súd považuje za potrebné dodať, že splácanie úveru v splátkach, na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Stav výhody splátok je obvyklý a teda justifikuje nárok dodávateľa na úroky, ako cenu dočasne „obetovaných“ peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, kde žalobcovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto zásadnom rozdieli spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatnenej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomfortný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súd ďalej poukazuje na to, že keďže jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navyšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru, tak s týmto stavom sa spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením dlžnej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou. Povedané inak, v protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nar. vl. č. 87/1995 Z. z.. Ak by sa žalobca odplatných plnení napriek vyššie uvedenému výkladu neplatnosti dojednania dovoľával aj v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatnení úveru, neprešli by tieto nároky testom citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a subsidiárne ani testom §53ods.4písm. k/ Občianskeho zákonníka (porovnaj aj uznesenie Najvyššieho súdu SR č. k. 4Obo 143/98, rozhodnutie Ústavného súdu SR IV.ÚS 476/2012).

25. Z hľadiska právnej istoty a posúdenia konštantnej judikatúry, súd poukazuje na aktuálne rozhodnutia odvolacích súdov v oblasti zmluvných úrokov po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, ktoré jednoznačne potvrdili rozhodnutia súdov prvého stupňa, ktorými zamietli nárok na zmluvný úrok po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. Napríklad súd odkazuje na rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 9 Co 63/2018 zo dňa 13.12.2018, rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 5 Co 251/2018 zo dňa 13.12.2018, rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 7 Co 347/2017 - 64 zo dňa 14.02.2018, rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 9 Co 12/2017 zo dňa 14.12.2017, rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 10 Co 136/17 zo dňa 13.07.2017, rozsudok Krajského súdu Prešov č.k. 3 Co 125/2017 zo dňa 07.12.2017, rozsudok Krajského súdu Trnava č.k. 25 Co 251/2016 zo dňa 04.10.2017, rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 22 Co 35/2017 zo dňa 22.02.2018, rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 2 Co 80/2017 zo dňa 19.02.2018, rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 18 Co 138/2017 zo dňa 13.02.2018, rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 25 Co 183/2017 zo dňa 21.02.2018, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 16 Co 255/2017 zo dňa 21.12.2017.

26. Krajský súd v Bratislave v rozsudku č.k. 7 Co 347/2017 - 64 zo dňa 14.02.2018 konštatoval, že ak nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a zákona č. 87/1995 Z.z.. Ak by sa žalobca odplatných plnení napriek vyššie uvedenému výkladu neplatnosti dojednania dovoľával aj v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatnení úveru, neprešli by tieto nároky testom citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a nariadenia vlády. Alternatívne (podľa povahy zmluvnej úpravy, subsidiárne ani testom § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka).

27. Žalovaní v 1. a 2. rade sú v omeškaní s plnením peňažného dlhu, preto súd prisúdil žalobcovi aj úrok z omeškania a to vo výške 5 % ročne zo sumy vo výške 18.652,46 Eur od 29.06.2017 (deň po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru) do zaplataenia, z nezaplataených úrokov vo výške 66,13 Eur od 30.11.2017 do zaplataenia. Výška úrokov z omeškania je podľa nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

28. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

30. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

31. O trovách konania súd rozhodoval v zmysle § 255 ods. 1 CSP. Pri určovaní pomeru úspechu neúspechu strán v konaní súd vychádzal len z uplatnenej istiny. Táto bola v celom rozsahu žalobcovi priznaná, a tak je možné konštatovať, že mal plný úspech vo veci. Vznikol mu tak nárok na plnú náhradu trov konania voči žalovanému.

32. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č . 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok).